

Професоръ В. Л. Якимовъ

Пощенски гължби

Знае се, че гължбитъ летятъ до 50—60 км. въ частъ и намиратъ своя гължбарникъ на голѣмо разстояние. Това е станало причина, гължбътъ да служи за пощенска връзка, като предава съобщения отъ едно мѣсто на друго, особено отъ мѣста на военни действия.

Има около 600 различни вида гължби, които живѣятъ по всички части на свѣта. Тѣ обитаватъ и по високи и по низки мѣста, но предимно въ горитѣ, и само малко видове живѣятъ по голитѣ скали. Гължбитѣ избѣгватъ безводнитѣ пространства, макаръ да се срѣщатъ далечъ отъ вода.

Като пръвъ родоначалникъ на сегашнитѣ пощенски гължби се смѣта дивиятъ скалистъ гължбъ, опитоменъ преди 5000 години въ Египетъ, гдето го употребявали за храна; въ тази страна той се смѣталъ за едно отъ най-любимитѣ ястия. Следъ това той се появилъ въ Сирия, Персия и по-късно въ Гърция и Римъ, гдето билъ посветенъ на богиня Венера. У азиатскитѣ народи опитоменитѣ гължби се появили въ старо време и станали предметъ на религиозно почитание. Старитѣ евреи принасяли гължби на жертвеницитѣ въ храма. Отъ това се вижда, че обичѣта да се развѣждатъ гължби е съществувала отдавна, но започнали да ги използватъ за пощенска служба по-късно. Като че ли най-напредъ за тази целъ почнали да ги употребяватъ въ Персия. Първитѣ опитомени гължби (бѣлитѣ) се появили въ Гърция въ 478 г. преди Р. Хр. Пощенски гължби се появили въ Гърция и Римъ по-късно. Отъ тѣзи страни